

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

8. Quod ex doctrina iam tradita haurienda sit humilitas, qua nobis ipsis
dissidamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

rioremq; in se damnationem accersat,
Deinde dādam operam diffidentiae sui:
& in omnibus ad diuinum numen, vt
iam dicemus, recurrendum.

CAPVT VIII.

*Quod ex doctrina iam tradita haurire debeamus
humilitatem, qua sanctè nobis
ipsis diffidamus.*

Magno beneficio affectum se
arbitrari debet homo Chri-
stianus, si agnoscat omnia bo-
na opera sua tam naturalia, quam gra-
tuita esse Dei opera. Hinc enim discit, à
quo efficax subsidium petendum ad ea-
dem ritè præstāda, nempe à Deo, à quo
omne datum optimum, deinde discit,
quam gnauiter petendum sit, quippe
cum perpetuo in omnibus actionibus
diuina cooperatione, siue generali na-
turæ, siue particulari gratiæ indigeamus,
tum vt bene fiant, tum vt sine de-
fectu in illis perseueremus. Ita confite-
tur sapiens, cum ait: *Vt sciui, quoniam a-*
liter non possem esse continens, nisi Deus det,
& hoc ipsum erat sapientiæ, scire cuius esset
hoc donum, adij Dominū, & deprecatus sum
illum,

Sap. 8.

*Bas. in reg.
interrog. 17.*

illam, & dixi ex totis praeordiis meis, sub continentiae autem nomine comprehendendi, quamuis aliam perfectam virtutem tradit Beatus Basilius. Itaque homo in omnibus operibus, quae ad gloriam Dei facere cogitat, ac in omnibus virtutibus, quas acquirere conatur, agnoscere debet, esse dona Dei, & sine auxilio peculiari diuino nihil eorum posse nos praestare, quod

*Coelst. ep. ad
Sal. episc. c. 9*

egregie explicauit Beatus Coelestinus Papa in Epistola quadam, ad Galliae Episcopos data. Quod ergo tempus, ait, interuenit, quo eius non egeamus auxilio? In omnibus actibus, causis, cogitationibus, moribus, adiutor & protector o. audiu. est. Superbum est enim, ut quicquam sibi humana natura praesumat, clamante Apostolo. Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed contra principes & potestates aeris huius.

Ephef. 6.

Ex eadem cogitatione homo discit, & submissè de se sentire, & se contemnere, quemadmodum humilitas vera postulat: omnia verò bona opera non in suam temporalem & fluxam, sed in DEI vnus gloriam referre. Nec iniuria. Omnia enim bona sua à Deo habet, à se autem nihil nisi ipsum nihil, è

hil, è quo conditus, & peccata, quorum
solus homo auctor est, iuxta illud
Dei dictum apud Prophetam Oseam. *Ose. 13.*

*Perditio tua ex te Israel, tantummodo
ex me auxilium tuum.* Vnde Beatus Au- *Aug in solil.*
gustinus alicubi cum Deo colloquens. *c. 5.*

*Aperuisti mihi oculos lux, & excitasti,
& illuminasti me, & vidi, quoniam ten-
tatio est hominis vita super terram, &
quod gloriari non valeat ante te omnis ca-
ro, nec iustificetur omnis viuentis, quoniam
si quid boni est, parui vel magni, donum
tuum est, & nostrum non nisi malum est.
Vnde igitur gloriabitur omnis caro? nunquid
de malo? Hæc non est gloria, sed miseria. Sed
nunquid gloriabitur de bono, nunquid de a-
lieno? Tuum, Domine, est bonum, tua est
gloria. Appellat hic Sanctus Augusti-
nus propriam hominis, quicquid habet
à se, & non à Deo, vt est peccatum:
bonum verò hominis facit alienum,
hoc est, Dei: etsi enim bonum quoque
hominis sit, à Deo tamen est profectū.
Itaq; , inquit, si homo rectam de se sen-
tentiam ferat, boni operis gloriam om-
nem conferre debet in Deum, sibi au-
tem tantum optare pœnam peccatis
promeritam toto pectore dicendo, cum
Apostolo: *Regi seculorum immortalis, in-**

2. Tim. 1.

Baruch. 1. &

2.

uisibili, soli Deo honor & gloria in secula
seculorū, nobis autem, vt Propheta loqui-
tur, confusio faciei nostræ pro peccatis
nostris.

Quòd si quis dicat, hominis opera
omnia quidem esse Dei dona, tamen
hominem quoque ipsum libertate ar-
bitrij cooperari Deo, tanquam causam
secundam primæ, instrumentum cum
principali agente: vt ita sit, expendat
apud animum suum ipsam quoque li-
bertatem, imò & actionem liberam, qua
cooperatur, esse à Deo, vt supra dictum
est. quòd verò ex parte sua facit, exi-
guum quid esse, & quamuis multum
foret, tamen id totum deberi DEO,
tum quia eius creatura est, tum quia
multis beneficijs ab eo est affectus.
Quare & in omnibus operibus bonis
non suam, sed solius Dei venari de-
bet laudem & gloriam, quòd nisi fece-
rit, in eum quadrabit sententia, quam
Christus fulminauit in eos, qui in o-
peribus suis humanam aucupabantur
gloriam. Amen dico vobis, inquit,
receperunt mercedem suam. Vnde Beatus
Gregorius agens de quinque virgini-
bus fatuis, seriò admonet auditores
suos, his verbis: *Hodierna sancti Euan-
gelij*

Aug. præfat.

Psal. 31.

Matth. 6.

Greg. hō. 12.

in Euang.

gelij lectione compellor dicere, vt & bonas, quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc, quod à vobis rectum geritur, fauor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, & quod foris ostenditur, intus à mercede euacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intra beatitudinis ianuam non omnes receptæ sunt, quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt

Christus quoque alibi grauitè in Scribis & Pharisæis infectatus est idem vitium aucupandi laudes humanas in operibus bonis. Omnia, inquit, opera sua faciunt, vt videantur ab hominibus. Amant autem primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in Synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabbi. Et huic vitio tribuit idem Christus, quòd in se non crediderint. Quomodo, inquit, alibi, vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & gloriam, quæ à solo Deo est, non queritis? Nempe ad credendum Euangelio opus erat humilitate intellectus, & voluntatis, qua præpararetur cor, quia ergo ni-

IN TRACTAT. DE VERA

maia honorū cupiditas occludebat pot-
tam humilitati, consequenter occlude-
bat & fidei.

Verum est quidem hominem homi-
ni debere aliquando honorem, conue-
nienter cuiusque statui, & virtuti, iux-
Rom. 12. 13. ta illud Beati Pauli: *cui honorem, hono-
rem. Et. Honore inuicem praeuenientes,*
quibus verbis hortatur, vt quisque pri-
mus sit in honorando proximo: nec
expectet, donec honoretur ab alio.
Quæ res aliquando est præcepti, ali-
quando consilij. At hæc obligatio, quæ
communis est omnibus, nascitur à ca-
ritate, quam Deus nobis commenda-
uit. Vt ergo lege charitatis omnes ob-
ligamur ad diligendum honorandum-
que proximum propter Deum: Sic le-
ge humilitatis obligamur, vt honorem
illum non quæramus, nisi propter De-
um, qui auctor & finis est omnium o-
perum bonorum, ad cuius gloriam o-
mnia referri debent. Idem dicendum
est de honore, qui homini defertur ad
dignitatem, vel officium, quòd gerit
in Republica, vt sicut lege iustitiæ ho-
mo obligatur, vt tales honoret secun-
dum gradus excellentiam, sic lege hu-
militatis intelligat se obligatum non
acce-

DIFFIDENT. SVI IPSIVS. 119

acceptari illum propter suum commodum, sed propter commodum Republicæ, cumque totum referat ad honorem Dei, vt sequenti capite clarius exponemus.

CAPVT IX.

*Eundem humilitatis, & propriae diffidentia:
fructum capi debere ex consideratione
finis, ob quem Deus omnia
opera sua fa-
cit.*

Non ea solam ratione homo tenetur omnia sua bona opera referre ad diuinam gloriam, quod sint Dei dona, sed etiam quia Deus, teste diuina scriptura, omnia opera facit propter suum honorem, & gloriam. *Creauit, inquit, cunctas gentes in laudem, & nomen, & gloriam suam.* *Deut. 26. Prou. 16.* Et. *Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus.* In omnibus diuinis operibus est commodum, & honor.

Commodum Deus in hac vita voluit